

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 44. Responsum Cæsaris ad Gallorum Suecorumque propositiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

perii efformandum esset. Ceterum a Sæc. XVII.
 jure suffragii adhuc exclusos censebant A. C. 1645.
 Cæsaris Legati, ac Principes Catholici
 præprimis Hasso - Casselanum Land-
 gravium, Durlacensem, & Nassovio-
 Sarepontanum Comitem, eoquod ad-
 huc armati hostibus Cæsaris & Imperii
 juncti essent. Pariter a suffragio ar-
 cere volebant Magdeburgicum Admi-
 nistratorem Saxonix Electoris Filium,
 eoquod Sede nondum vacante electus,
 ob reservatum Ecclesiasticum obtinendi
 Episcopatus incapax, ac nonnisi ea lege
 Cæsari reconciliatus esset, ut a Ses-
 sione & suffragio abstineret. Nihilomi-
 nus Protestantium importunitate con-
 ventum, ut & hi certis sub conditioni-
 bus admitterentur, nominatim, ut Le-
 gatus Magdeburgicus transverso scam-
 no federet, & post Austriacum, Ba-
 varum & Burgundum sententiam,
 salvo Catholicorum jure, diceret, dq-
 nec hæc lis in comitiis decideretur.

§. XLIV.

*Responsum Cæsaris ad Gallorum,
 Suecorumque propositiones.*

Interim die trigesima Junii Longævili- Maier l. c.
 lanus Dux Gallicæ Legationis Prin- pdg. 500.
 ceps Monasterium urbem ingressus, in- Lettr. du
 gens pacis desiderium jactitabat, & Comt. d' A-
vauz.

H 5

una-

Sæc. XVII. unacum Suecis pro Cæsareo responso
 A. C. 1645 ad oblatas propositiones summa vehe-
 mentia instabat, quibus tamen a Cæsaris Oratoribus haud dissimulanter ob-
 jectum, quod ipsimet nova semper pa-
 cis obstacula objicerent, & nunc de
 titulis disceptantes, nunc pro Transyl-
 vano, foederatis & foederandis, aper-
 tis Imperii hostibus, incapacibusque Ec-
 clesiarum Administratoribus suffragandi
 facultatem peterent, ac demum de
 modo & forma consultandi altercan-
 tes, nunc Statuum conjunctionem,
 mox eorum separationem postularent.
 Nihilominus Franciæ Legati per omnia
 Sacra contestabantur, quod eorum Rex
 nil ardentius, quam pacem exoptaret:
 hac occasione utebantur Mediatores,
 ut de ipsâ rei summa apertius cum eis
 agerent, atque declararent, Cæsareis
 Oratoribus displicere, quod I. adden-
 di, demendi, mutandique, quicquid
 vel ipsis vel eorum foederatis visum pos-
 hac foret, jus sibi reservassent, hanc
 que clausulam sat captiosam addidif-
 sent. II. Præsentis tractatus securitati
 provideri petierint, cum tamen per
 solemnem actorum confirmationem
 juxta Imperii leges sat cautum foret.
 III. Satisfactionem terminis oppido ge-
 neralibus peterent, & qualem deside-
 rarent, non exprimerent. Ad hæc
 vero

vero responderunt Galli, se hac clau- Sæc. XVII.
 fula nequaquam ad cavillationes, vel A. C. 1645.
 dissolvendam, aut protelandam pacis
 negotiationem, minus vero in Catho-
 licorum præjudicium abusuros: secu-
 ritatis autem petitione nil aliud inten-
 dere, nisi ut omnes Germaniæ Princi-
 pes tractatus executionem ita urgere
 tenerentur, ut in contravenientes arma
 sumere cogentur, denique se circa
 hunc articulum Cæsareis satisfacturos,
 quamprimum hi ad eorum propositiones
 responsum suum dedissent. Præ-
 cipue vero Galli in Metensis, Tullen-
 sis, & Virodunensis Episcopatum posses-
 sione firmari, simulque superiorem
 & inferiorem Alsatiam, Bensfeldiam,
 Brisaccum, Philippopolin & Montanas
 urbes, sibi relinqui exoptabant, non
 sine indignatione Suecorum, qui quam-
 vis a Gallis, ut junctis consiliis circa
 satisfactionis mutuæ modum delibera-
 rent, invitati fuissent, nunquam tamen
 mentem suam desuper aperuerunt; in-
 stantibus autem Gallis Oxenstirnius tan-
 dem respondit, *Suecorum æque ac Gallorum*
satisfactionem in eo esse reponendam, ut
Germana libertas restituatur, Proscripti
revocentur quo dicto mox ser-
 monem abruptit, absdubio tamen, ut
 Avausius Franciæ Legatus scribit, hæc
 adhuc addere voluit: *ut Protestantes in*
tran-

Sæc. XVII *tranquilla bonorum Ecclesiasticorum possessione relinquuntur, eorumque Religio propagetur, & Catholici opprimantur: Nec temere id conjectabat Avausius; quippe Salvius Sueciæ Orator jam antea in privato colloquio, an non Protestantium sectam e Regno eliminare, e re Gallici Regis esset, ex eodem Avausio sciscitatus, indicare voluit, quod vicissim e Suecorum re foret, Catholicam Religionem e Germania extirpare. Ita nempe apud Protestantes cuncta belli pactisque consilia unice ad opprimendos Catholicos collimabant.*

Tandem vero die vigesima quinta Mensis Septembris Electorum, omniumque Principum Deputati in Episcopali Palatio Monasterii, & in Curia Osna-brugensi eo fine convenerant, ut Cæsaris responsa ad Gallorum, Suecorumque propositiones data exciperent, ac desuper deliberarent. Ibidem Cæsar Gallorum articulos de pace, belli mutui sine, plena amnistia, captivis sine lytro utrinque reddendis, de commerciis restituendis, & militibus exaucto-randis ratos habuit; circa petitam vero pacis firmitatem Cæsar se nihil intermissurum pollicitus est, ut pax utrinque firma sit, postquam Franciæ Legati circa eandem securitatem clarius sese explicaverint: insuper hac pace
semel

semel cum Hispanis conclusa, Cæsar, Sæc. XVII. A. C. 1645.
 se bellis, quæ inter Gallos & Hispanos oriri possent, nec Franciæ nec Sueciæ hostibus opem laturum spondebat, salvis tamen Imperii Constitutionibus, & juribus Hispano ex transactione Burgundica competentibus: vicissim vero sancitum est, ut Gallus non se immisceat bellis inter Cæsarem & Suecos orituris, nec assistat Cæsaris, Imperii, Regisque Catholici hostibus. Declaravit quoque Cæsar, quod restitutio fiat in eum statum, quo ante bellum hoc Gallicum res fuerint, exceptis, quæ in recessibus Imperii Ratisbonæ aliter sunt conventa. Ad articulum de rebus Imperii pertractandis responderunt Cæsarei Oratores, id quidem ad Imperatorem & Status pertinere, consentire tamen Cæsarem, ut omnes Status de ejusmodi rebus imposterum cum jure suffragii non aliter, nisi in *universalibus* comitiis agant, salvis Imperatoris & Electorum juribus, & antiquo more in Imperio recepto: declarabant præterea Cæsaris Legati, quod postulatum *de non eligendo Romanorum Rege*, vivente Imperatore, juribus Imperii, & libertati Electorum adversetur, Cæsarque ad nullam satisfactionem Gallis obstringatur, sed potius omnia tam sibi, quam *fœderatis*, & nominatim Lotharingo erepta

De An. 1641. die 20. Aug.

Sæc. XVII. erepta præprimis restitui petat: de ce
 A. C. 1645. tero autem Galli ante pacis conclusio-
 nem nominarent, quos utralibet pars
 in ea velit comprehensos.

Ferme eadem Cæsarei Oratores ad
 Suecorum postulata responderunt, con-
 cesseruntque, ut Religionis pace etiam
 Calvinistæ fruantur, *si velint, & quieti
 vivant*: circa controversias autem hæ-
 ctenus inter Catholicos & Ptotestantes
 de pace Religionis; & bonis Ecclesia-
 sticis motas pollicebantur Legati, eas
 communibus utriusque partis consiliis
 in præsentī tractatu absque mora esse
 componendas, cetera vero tam Eccle-
 siastica, quam politica gravamina fun-
 ditus extirpanda: denique declararunt,
 se non alium Lusitanix Regem agno-
 scere, quam Regem Catholicum, ad
 quem etiam negotium de liberando E-
 duardo Bragantini Fratre remisere;
 Principem vero Transylvaniæ ad Status
 Imperii Suecis fœderatos non pertine-
 re deciderunt. Tantam Cæsaris indul-
 gentiam mirabantur ipsimet Cæsaris
 hostes, & Protestantes, quin eam imi-
 tari cogitarent.